

blive ikke blot givne for Kongeriget Danmark, men for hele Monarchiets Vedkommende. Kongen fandt det under de daværende Forhold ikke fornødent at høre noget Slægs Repræsentation i de andre Statsdele, hvilke Kongen her repræsenterede selv i Forbindelse med sit Ministerium. Det er paa denne Maade, jeg mener, at Sagen skal behandles.

Varfod: Gfrr hvad den ærede Forslagsstiller har sagt, skulde jeg have været tilbøielig til at frasælde Ordet, naar det ikke var for en Bemærknings Skyld, som det forekommer mig, at jeg maa gjøre ved Lovforslaget. Den ærede Forslagsstiller har nemlig glemt at antyde i selve Lovforslaget, hvem det er, der skal have Indfødsret. Der staaer vel, at det er Christoffer Hansen Sødring, men der kån gives forskjellige Personer af dette Navn, og det burde derfor upåatvøleligt nærmere antydes i selve Lovforslaget, hvilken Christoffer Hansen Sødring det er, som her menes. Da jeg ansaae det for rigtigt at gjøre opmærksom herpaa, og altsaa ikke frasældt Ordet, uagtet det, som er anført af den ærede Forslagsstiller som Svår paa det af den ærede Indenrigsminister Fremførte, saa skal jeg dog tillade mig, inden jeg sætter mig, ganske kort at gjøre opmærksom paa, at jeg for mit Vedkommende ikke kan indsee Nødvendigheden af hvad den ærede Indenrigsminister paastod om, at den Indfødsret, der her bliver at meddele, var en Indfødsret for hele det saakaldte danske Monarchie. Den Indfødsret, der her skal gives, den gives efter „Danmarks Riges Grundlov“, og det er altsaa en Indfødsret i „Danmarks Rige“. Jeg indseer ikke nogen Nødvendighed, for at udstrække denne Indfødsret videre, og det maa altsaa, (saaledes forekommer det mig) komme an paa Regjeringen selv, om den troer, at der er en saadan Nødvendighed. „Danmarks Riges Grundlov“ kjender ikke og har aldrig kjendt en saadan Nødvendighed.

Monrad: Jeg veed ikke, om jeg har opfattet den høitærede Indenrigsminister rigtigt, om jeg nemlig tør udgaae fra den Forudsætning, at der vil blive os forelagt en Lov om Bevilligelse af Indfødsret til de forskjellige Personer, som have indgivet Ansøgning derom, og

med Hensyn til hvilke Forslag allerede tidligere har været fremlagt?

Indenrigsministeren: Med Hensyn til, hvad den ærede Folkethingsmand for Marsibo Amts 3die Valgkreds (Varfod) anførte, skal jeg bemærke, at, da i sin Tid den Paragraph i Grundloven, som omhandler Indfødsrets Meddelelse ved Lov, var under Forhandling i Rigsdagsforsamlingen i 1848, da fremsattes netop det Spørgsmaal: Hvad forstaaes ved Indfødsret? Er det den Indfødsret, som omhandles i Frd. 15de Januar 1776, hvortil der blev svaret: Ja, det kan ikke være Andet! Men jeg skal derhos gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at Grundloven dog har foranlediget en særdeles Forvikling med Hensyn til Indfødsret; thi Grundloven indeholder ogsaa, at der behøves Indfødsret for at kunne vælge og vælges til de forskjellige Thing. Det af Regjeringen foreslagte Udkast til Valgloven indeholdt netop med Hensyn til Valgretten og Valgbarheden, at 10 Aars Ophold hjemlede Indfødsret. Dersom det havde blevet derved, havde der ikke været nogen Banffelighed tilstede, fordi det, som gjør disse Banffeligheder for Tiden, det er, at der er Mænd, som i længere Tid have levet her i Landet og have alle de Egenstaber, som de skulle være i Besiddelse af, for at de maatte kunne deeltage i de almindelige statsborgerlige Rettigheder, men som ere fødte i Udlandet, og som det altsaa synes ubilligt at holde tilbage fra Udøvelsen af disse Rettigheder. Naar de kunde erhverve denne Rettighed ved 10 Aars Ophold her, saa var en saadan Banffelighed afhjulpen; men derimod, saaledes som Grundloven er redigeret, er der ingen Forskiel mellem den Indfødsret, der behøves, for at faae Embede i Staten, hvorom den saakaldte Indfødsret af 15de Januar 1776 taler, og den Indfødsret, som giver Valgret og Valgbarhed.

Varfod: Jeg turde maastee tillade mig at gjentage det af den ærede Folkethingsmand fra Nykjøbing (Monrad) til Indenrigsministeren rettede Spørgsmaal, nemlig, hvorvidt Indenrigsministeren var opfattet rigtigt, naar man antog, at han vilde fremlægge for Rigsdagen Forslag om, at Forskiellige kunne er-